

ORAVECZ IMRE

Változatok

*Karambolozom a 21-esen,
rosszul mérem fel a távolságot,
nem tudok visszatérni előzésből,
belerohanok a szemben jövő kamionba,
és szörnyet halok,*

*a téli erdőn sétálok,
hirtelen elveszíttem az emlékezetem,
és nem lelem a haza vivő utat,
összevissza bolyongok,
végül kimerülten leroskadok,
elalszom és megfagyok,*

*kiújul kamaszkori tébécém,
kiveszik a fél tudómet,
de a másik felét is megtámadja a kór,
nem segítenek a gyógyszerek,
nem kapok levegőt és megfulladok,*

*infarktusom lesz,
összeesek a házamban,
és azonnal végez velem,
csak hetekkel később találják meg,
a szomszédok arra figyelnek fel,
hogy folyton vonítanak a kutyáim,
értesítik a rendőrséget,
és az betöri a kaput, az ajtót,*

*érszűkület zárja el a lábaimban az ereket,
mindkettőt levágják,
először bokáig, aztán térdig, végül combtőig,
szeretettotthonba kerülök,
mert magatehetetlenné válok,
egy idő után megaléjelem,
hogy a tolókcocsiba sem tudok segítség nélkül beülni,
és végleg az ágyban maradok,
éjjel-nappal fekszem,
mígnem kétoldali tüdőgyulladást kapok,
és az elintéző,*

*elesem az udvaromon,
mikor füvet nyírok,
eltörik a combnyakcsontom,
kórházba szállítanak,
protézist ültetnek be,
sikerül a műtét,
de nem használ a véralvadásgátló,
egy vérrög a szívembe jut és megállítja,*

*agyvérzést kapok,
mikor vendégeim vannak,
hívják a mentőket,
lebénul a jobb felem,
megsérül a beszédközpontom is,
értem, mit mondanak,
de válaszképpen csak pislogok,
és a bal kezem emelgetem,
pár napra rá a következő sztrók elvisz,*

*rákos daganat nő a vastagbelemben,
ahonnan egyszer kimetszettek egy karcinómás polípot,
eltávolítják,
stómát alkalmaznak,
borzasztó az oldalamon a műanyagtasak,
melybe a béltartalom ürül,
a chemoterápiától kibull a hajam,
ijesztően lesoványodom,
az orvos biztat,
de áttét keletkezik,
nem várom meg a véget,
beveszem az erre a célra titkon összegyűjtött altatókat,
és öngyilkos leszek,*

*nem ér baleset,
nem tör rám halálos betegség,
sokáig élek,
fokozatosan leépülök,
testileg, szellemileg,
reszketeg leszek, foltos bőrű, szenilis,
de a megszokott környezetemben maradok,
a fiaim ápolót fogadnak mellém,
aki gondomat viseli,
és végelgyengülésben halok meg, ülve, egy karosszékekben.*

Kerítés

*Hosszú, sárgásfehér fal a tetején tetőcseréppel,
az utcai fronton húzódik, lépcsőzetesen, a lejtéshez igazodva,
én emeltem az orgonasövény helyén,
melyet már nem bírtam nyesni,
a rossz nyelvek szerint elbarikádoztam magam,*

*30x15-ös zsaluköből épült 30x30-as pillérelemekkel,
annyi vasat raktak bele,
hogy azt bittem,
örökké tart,*

*még abban az évben függőleges repedések jelentek meg a pillérek mentén,
feltehetően talajsüllyedés következtében,
télen kissé összehúzódtak,
de nyáron tovább tágultak,*

*elképzelem,
milyen lesz tíz, húsz év múlva,
vagy még előbb,
mikor már nem élek,
és nem tudom karban tartani,
az új tulajdonost meg nem érdekli,
ha lesz új tulajdonos,*

*a beverő eső is szélesíti a repedéseket,
de az igazi rombolást a faggyal szövetkezve a felülről befolyó víz végzi majd,
miután a kődobálók összetörték a védő cserepeket,
aztán lemállik a vakolat,
majd megdőlnek a szelvények,
és a repedésekből akkora rések lesznek,
hogy át lehet bújni rajtuk,
vagy ha a behatóló még nem fér be,
kifejt pár zsalukövet,*

*negyven, ötven év múlva a földön fekszik az egész,
esetleg csak a pillérek állnak a gazban,
mert azokat tartják még a vasbetonkoszorúk...*

már mindenről ugyanaz jut eszembe.